יכול אף מצורע. לא יקיף ת"ל ראשו: ה) **יכול אף נזיר מצורע.** כשנטהר מצרעתו בתוך ימי נזירותו לא יעביר תער על ראשו: **מאי לאו מגלחי ליה.** דלמ"ד דהתם "ראשו" דכתיב במצורע לא תתיה ג) אלא למידחי "לא תעשה" דנזיר דלא יעבור תער על ראשו "קסבר תורה אור

יכול אף מצורע כו' ת"ל ראשו. ר"ל לפי שנאמר גבי נזיר תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כו' ת"ל ראשו מאי לאו תנאי היא. למ"ד (ה) מנזיר קסבר הקפת כל הראש לא שמה הקפה ובי אתא קרא למידחי את "לא תעשה" ועשה' ואידך סבר הקפת כל הראש שמה הקפה ובי אתא קרא למידחי ילאו גרידא אמר רבא דב"ע הקפת כל הראש לא שמה הקפה, ובי אתא קרא כגון שהקיף ולבסוף גילח-כיון דאילו גלחיה בחד זימנא לא מיחייב כי הקיף ולבסוף גילח נמי לא מיחייב. ומי כתב קרא הכי *והאמר ריש לקיש כל מקום שאתה מוצא עשה ול"ת אם אתה יכול לקיים את שניהם מוטב ואם לאו יבוא עשה וידחה את ל"ת אלא דב"ע הקפת כל הראש שמה הקפה ומאן דמוקים לקרא למידחי ל"ת ועשה ילאו גרידא מנליה? יליף מגדילים-דאמר קרא °לא תלבש שעטנז ותניא לא תלבש שעטנז הא גדילים תעשה לך מהם ומאן דנפקא ליה מראש מ"ט לא נפקא ליה מגדילים? אמר לך לכדרבא-הוא דאתא דרבא רמי כתיב °ונתנו על ציצית הכנף (ג) מיין כנף (פתיל תכלת) וכתיב °צמר ופשתים יחדו" הא כיצד "צמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא במינן "שאר מינין: במינן פוטרין, שלא במינן אין פוטרין, והא תנא דמפיק ליה ראש" ללאו גרידא (דאתי עשה ודחי את לא תעשה ועשה מנלן? נפקא ליה מ"זקנו" *) ודתניא "זקנו מה ת"ל לפי שנא" "ופאת זקנם ולא יגלחו" יכול אף כהן מצורע כן ת"ל "זקנו" ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא תעשה לילף "מזקנו" וליטעמיך דקיימא לן בעלמא דלא

*) ר"ל מלת "ראשו" (ע"ל מ"ב)

אמר רבא דב"ע לא שמיה הקפה וכי אינטריך קרא היכא דהקיף הפאה ולבסוף גילח. אע"ג דאפשר. לקיים שניהם כגון שגילח כל הראש אחי עשה דוגלח ודחי ליה ופריך מדרים לקים כו' אלא דב"ע שמה הקפה למאן דמוקי לראשו למילף למידחי לא תעשה ועשה דהייט בנזיר דכתיב ביה תער לא יעבור על ראשו וקדוש יהיה (ו) משום דלאו גרידא נפקא ליה מנדילים: ומאן דמוקי ראשו לאו גרידא מאי טעמא לא נפקא ליה מנדילים. דגדול פרט ואתי עשה דגדלה לא מצורע ודחי לה: **ואיצטרי** הקפת כל הראש שמה הקפה. ל' הקפה וכיון דאיצטרך קרא למידחי לאו גרידא לא מוקמי ליה למידחי לאו ועשה: וכי אתא קרא כגון שהקיף ולבסוף גילח. כגון שהקיף תחילה וגילח צדעיו ואח"כ גילח שער ראשו: דכיון דאילו גלחיה בחד זמנא לא מחייב דאתי עשה ודחי לא תעשה ולאו גרידא מנליה. ומאן דמוקי לראשו לעשה ולא תעשה ולא תעשה דגדלה